

Nr 313.

Av herr **Gustafson** i Dädesjö, om förhöjt anslag till fornlämningsvård och undersökning.

Å vitterhets-, historie- och antikvitetsakademiens stat för budgetåret 1935/1936 finnes uppfört ett reservationsanslag av 25,000 kronor till vård och underhåll av fornlämningar och byggnadsminnesmärken. Enligt Kungl. Maj:ts beslut skall av detta anslag en anslagspost av 12,000 kronor användas till fornlämningsvård och undersökning samt hava karaktären av särskilt reservationsanslag. Anslagsposten ifråga har tillkommit genom en sammanslagning av ett reservationsanslag å 5,000 kronor till undersökning och beskrivning av fäderneslandets fornlämningar och ett reservationsanslag å 7,000 kronor till fornlämningsvård, vilka anslag nedskuros till nuvarande belopp av 1933 års riksdag. Tidigare utgingo dessa anslag med belopp, som framgår av nedanstående uppställning.

Budgetår	Belopp kronor
1927/1928	14,000
1928/1929	14,000
1929/1930	14,000
1930/1931	16,000
1931/1932	16,000
1932/1933	13,000
1933/1934	12,000.

Vid avgivande av sina anslagsäskanden under det senaste decenniet har akademien gjort upprepade framställningar om en höjning av anslaget till fornlämningsvård, vars otillräcklighet varit en källa till oro för akademien. Även inom riksdagen har dessa medels otillräcklighet uppmärksamats. Vid behandlingen av två till 1928 års riksdag väckta motioner om höjning av anslaget till fornlämningsvård yttrade sålunda statsutskottet bland annat följande: Den omfattande och snabbt fortgående bebyggelsen särskilt invid våra större städer samt det ökade framdragandet av kommunikationsleder i landets olika delar har mer än måhända förut varit fallet nödgat vitterhetsakademien att ägna vederbörlig omsorg åt det stora antalet fasta fornlämningar, som finnas i landet. Härtill kommer ock det stigande intresset i olika trakter för bevarandet av bygdens och traktens fornminnen. Med hänsyn härtill funne utskottet de anslag, över vilka akademien för detta ändamål förfogar, vara knappt tillmätta.

De skäl, som under ett årtionde anförts för en höjning av nu ifrågavarande anslag, äro av riksdagen nogsamnt kända. Anspråk, som oupphörligt

ställas på det allmännas medverkan vid bevarandet av de fornminnen som svensk kultur en gång skapat, måste med det nuvarande anslagets storlek tyvärr lämnas obeaktade i alltför stor utsträckning. Det hemställes därför, att anslagsposten till fornlämningars vård och undersökning måtte erhålla en storlek, varigenom den statliga fornminnesvården skall erhålla bättre möjligheter att motsvara de krav, som ställas på densamma. En höjning till 16,000 kronor eller det belopp, som utgick budgetåren 1930/1932 synes vara fullt motiverad. I förhållande till det faktiska medelsbehovet är ett anslagsbelopp av denna storlek i själva verket mycket blygsamt.

Under hänvisning till vad sålunda anförts får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte höja den i reservationsanslaget till vård och underhåll av fornlämningar och byggnadsminnesmärken ingående anslagsposten fornlämningars vård och undersökning,

nu	kronor 12,000
med	» 4,000
till	» 16,000.

Stockholm den 22 januari 1936.

Hjalmar Gustafson
i Dädesjö.